

APPLICATIE VAN PLACENTA-WEEFSEL OP SLECHT GENEZENDE WONDEN EN ZWEREN

De mededeling van collega E. VAN DE WEG¹ onder bovenstaande titel vestigt nog eens onze aandacht op placentaweefsel als panacee oftewel universeel middel. Reeds AMBOISE PARÉ voorkwam in de winter kouvatten der kraamvrouw door haar buik te beschermen met het opleggen der placenta. Vers gebakken moederkoek vormt, in een Fries recept, een voortreffelijk middel tegen stuipen; terwijl de gedroogde en in poedervorm gegeven substantie kan dienen om weënzwakte te bestrijden. Enuresis nocturna kan men behandelen door de patiënten varkensnageboorte te laten nuttigen. Bomen, waarin de „naboel” van koeien wordt opgehangen, zullen rijkelijk vruchten dragen, zoals die, welke gesierd zijn met de placenta ener merrie, het veulen ertoe zullen brengen rechtop met de kop omhoog te lopen. En tenslotte zijn — bij een Sint Hubertus-drijfjacht — zeker die jagers gevrijwaard tegen ongelukkige toevalstreffers, die tot dit doel een stukje placenta-weefsel bij zich hebben gestoken. Slechts voor hem, die „in de vliezen geboren” is, is deze voorzorgsmaatregel overbodig te achten.

Literatuur: ¹E. VAN DE WEG (1955) *N.T.v.G.* 99, 2088.

Rotterdam, 14 Juli 1955

A. G. J. HERMANS

HET GEBRUIK VAN LARGACTIL BIJ DE ANAESTHESIE

Volgens dr. VAN NOUHUYS¹ heeft BURN aangetoond, dat Largactil geen temperatuurdaling door ganglion-blokkering teweegbrengt; dit in tegenstelling tot wat LABORIT en HUGUENARD daarover zouden hebben beweerd.

Wanneer men echter de opvattingen van deze laatsten eens leest, kan men opmerken dat de Fransen de lichte spontane temperatuurdaling en de door afkoeling gemakkelijk op te wekken verdere temperatuurdaling toeschrijven aan verstoring van de centrale thermoregulering door Largactil. De perifere effecten hebben slechts een secundaire betekenis. De bewering van BURN (volgens VAN NOUHUYS) dat Largactil de effectoren voor nor-adrenaline niet ongevoelig maakt, is geen nieuws van BURN, maar van LABORIT c.s., hetgeen de zaak toch iets anders maakt. Men kan dit lezen in: *Réactions organiques à l'agression et choc* van LABORIT en zelfs in de reclame-literatuur van de fabrikant! Voorts kan men zich afvragen of BURN de bedoeling van LABORIT wel goed heeft begrepen wat betreft de werking van Largactil (en andere phenothiazine-derivaten) bij de afkoeling als voorbereiding tot zekere chirurgische ingrepen.

LABORIT beschouwt de koude voor het zoogdier als een agressie, en de hevige afweer-reacties (indien niet onderdrukt door een diepe narcose) als schadelijk en de-weg-banend voor een shock-toestand. Met de toediening van phenothiazine-derivaten doet men een poging om het zoogdier „geschikter” te maken om de afkoeling te ondergaan. De door VAN NOUHUYS aangehaalde bewering van FLACK, dat Largactil het autonome zenuwstelsel niet blokkeert omdat hij enkele malen een overvloedige slijmsecretie heeft waargenomen, doet ons opzien, daar de Fransen het Largactil steeds als een sympathicus-remmende en dus een vagotonische-toestand-scheppende stof hebben aangediend. LABORIT en FORSTER bv. hebben steeds aangeraden om, indien men tevens de vagus wil remmen, aanverwante stoffen zoals Diparcol te geven. In het experimentele stadium van onderzoek van de „hibernation” was dit reeds goed bekend.

FLACK meent verder, dat Largactil de stofwisseling verlaagt door verslapping van de dwarsgestreepte spieren. Reeds in het eerste boekje over de *Anesthésie facilitée par les synergies médicamenteuses* heeft LABORIT dit belangrijke punt verdedigd. Onlangs is hierover een proefschrift verschenen van CRUL uit de Universiteitskliniek te Groningen, waarin dit experimenteel werd nagegaan.

Volgens VAN NOUHUYS concludeert DUNDEE uit de ervaring, dat men verloren gegaan bloed bij patiënten die in een toestand van „vasoplégie” verkeren (onder invloed van Largactil bv.), nauwkeurig moet aanvullen, dat het compensatie-mechanisme van de bloeddruk verloren is gegaan. Daaruit behoort dan ook te volgen, dat de shock-prophylaxis door Largactil nihil is.

LABORIT heeft nooit anders geschreven dan over een remming van het bloeddruk-compensatie-mechanisme (o.a. *Pratique de l'Hiberno-Thérapie*, 1954, bl. 33) en hij heeft nooit aanbevolen, bloedverlies tijdens de operatie niet aan te vullen en aldus zijn proeven op honden over de haemorrhagische shock bij de mens na te bootsen. De remming van de sinus-caroticus-reflex beschouwt hij als een goed bruikbaar effect.

Verder zoekt LABORIT de shock-prophylaxis van het Largactil ergens anders dan bij het „normaal-streepje” op de bloeddrukmeter.